

© Vijeće Europe/Europski sud za ljudska prava, 2012.

Ovaj prijevod financiran je uz podršku Zaklade za ljudska prava Vijeća Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund) i kao takav ne obvezuje Sud. Za više informacija vidjeti detaljnu napomenu o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Obavještajna bilješka o praksi Suda br. 127

Veljača 2010

Sinan Işık protiv Turske - 21924/05

Presuda 2.2.2010 [Drugi odjel]

Članak 9.

Članak 9. st. 1.

Sloboda vjeroispovijedi

Naznaka vjeroispovijedi na osobnoj iskaznici: *povreda*

Članak 46

Članak 46. st. 2.

Izvršenje presude

Opće mjere

Od tužene Vlade se traži da ukloni podatke o vjeroispovijesti s osobne iskaznice.

Činjenice – Podnositelj zahtjeva pripadao je religijskoj zajednici Alevi. Godine 2004 tražio je od domaćih sudova da njegova osobna iskaznica umjesto izraza "islam" koristi izraz "Alevi", ali je njegov zahtjev odbijen.

Pravo – Članak 9: Zakon iz 2006., koji je omogućio da naznaka "vjeroispovijedi" na osobnoj iskaznici ostane prazna ili da se izbriše nije promijenio situaciju podnositelja zahtjeva. Ukoliko osobna iskaznica sadrži rubriku za unos vjeroispovijedi, sama činjenica ostavljanja te rubrike praznom neizbježno ima specifične konotacije. Držatelj osobne iskaznice koja ne sadrži podatak o vjeroispovijedi bi se protiv svoje volje i miješanjem države razlikovao od pojedinaca čija su vjerska uvjerenja upisana. Štoviše, zahtijevanje od vlasti da se ta rubrika ostavi praznom bila je usko vezana uz najintimnija osobna uvjerenja pojedinca. Stoga se još uvijek radilo o otkrivanju jednog od najintimnijih aspekata pojedinca. Takva je situacija nesumnjivo protivna načelu slobode neiskazivanja vjere ili uvjerenja. Budući da je tome tako, povreda do koje je došlo nije uzrokovana odbijanjem navođenja vjere podnositelja zahtjeva na

njegovoj osobnoj iskaznici, već samom činjenicom da je njegova iskaznica uopće sadržavala naznaku, bilo obveznu ili neobveznu, njegove vjeroispovijedi. Podnositelj je prema tome i nakon zakona iz 2006. još uvijek mogao tvrditi da je žrtva povrede na koju se žalio.

Zaključak: povreda (šest glasova prema jednom).

Članak 46.: Povreda prava podnositelja zahtjeva pod člankom 9. Konvencije proizašla je iz činjenice da je njegova osobna iskaznica sadržavala obveznu ili neobveznu naznaku vjeroispovijedi. S tim u svezi Sud je zaključio da bi prikladan oblik odštete koji bi prekinuo povredu bio brisanje rubrike "vjeroispovijedi" sa osobnih iskaznica.

Sloboda iskazivanja vjeroispovijedi ili uvjerenja

© Vijeće Europe/Europski sud za ljudska prava
Ovaj sažetak, sastavljen od strane Tajništva, ne vezuje Sud.

© Vijeće Europe/Europski sud za ljudska prava, 2012.

Službeni jezici Europskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prijevod je financiran uz podršku Zaklade za ljudska prava Vijeća Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ovaj prijevod ne obvezuje Sud niti je isti odgovoran za njegovu kvalitetu. Prijevod se može preuzeti iz HUDOC baze podataka sudske prakse Europskog suda za ljudska prava (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili iz bilo koje druge baze podataka s kojom ga je Sud podijelio. Prijevod se može umnožavati u nekomercijalne svrhe pod uvjetom da se navede puni naziv predmeta, zajedno s naznakom autorskih prava i referencom na Zakladu za ljudska prava. Ukoliko se bilo koji dio ovog prijevoda namjerava koristiti u komercijalne svrhe, molimo kontaktirajte publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.